

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. október 20. *

A C-468/03. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a VAT and Duties Tribunal, London (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2003. november 6-án érkezett, 2003. szeptember 29-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Overland Footwear Ltd**

és

a **Commissioners of Customs & Excise**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, C. Gulmann (előadó),
R. Schintgen és J. Klučka bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. április 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Overland Footwear Ltd képviselőjében R. Cordara QC,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében K. Manji, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Moore barrister,
- a német kormány képviselőjében W.-D. Plessing és M. Lumma, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében X. Lewis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. május 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: a Vámkódex) 29., 32., 33., 78. és 236. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 A kérelmet az Overland Footwear Ltd (a továbbiakban: az Overland) és a Commissioners of Customs & Excise (a továbbiakban: a Commissioners) közötti jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya a bejelentett vámértékbe foglalt vételi jutalék után lerótt behozatali vámok visszafizetése. A kérelem egy olyan korábbi előzetes döntéshozatal iránti kérelemhez kapcsolódik, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság ugyanazon eljárás keretében nyújtott be, és amely a C-379/00. sz., Overland Footwear ügyben 2002. december 5-én hozott ítélethez (EBHT 2002., I-11 133. o.) vezetett.

Jogi háttér

- 3 A Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár [...]”

4 Ugyanezen rendelet 32. cikke kimondja:

„(1) A vámértéknek a 29. cikk alapján történő megállapításakor az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell számítani:

a) a következőket, olyan mértékben, ahogyan ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

i) jutalék és ügynöki jutalék, a vételi jutalékok kivételével;

[...]

(3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzáadás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.

(4) E fejezet alkalmazásában »vételi jutalék« az a díj, amelyet az importőr fizet az ügynökének azon szolgáltatásért, hogy az képviseli őt az értékelendő áru vétele során.

[...]”

5 A 33. cikk e) pontja meghatározza:

„Feltéve, hogy ezek a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ártól elkülönítve vannak feltüntetve, nem számíthatók be a vámértékbe a következők:

[...]

e) vételi jutalékok;

[...]”

6 A 65. cikk a következőképpen rendelkezik:

„(1) A nyilatkozattevő, kérelmére, engedélyt kap a bejelentés egy vagy több adatának módosítására, miután azt a vámhatóság már elfogadta. A módosítás nem járhat azzal a hatással, hogy annak eredményeként az az eredeti áruktól eltérő árukra vonatkozzon.

Nem lehet módosítást engedélyezni azonban, ha annak jóváhagyását azután kérik, miután a vámhatóság:

[...]

c) már kiadta az árut.”

7 „A vámáru-nyilatkozatok utólagos ellenőrzése” cím alatti 78. cikk kimondja:

„(1) A vámhatóság saját kezdeményezésére vagy a nyilatkozattevő kérelmére, az áru kiadása után módosíthatja a vámáru-nyilatkozatot.

(2) A vámhatóság az áru kiadása után, és azért, hogy meggyőződjön a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságáról, megvizsgálhatja az érintett áruval kapcsolatos import vagy export műveletekre, vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó adatokat és kereskedelmi okmányokat. Az ilyen vizsgálat a nyilatkozattevő, az említett műveletekben üzlettársi minőségben közvetlenül vagy közvetve részt vevő valamilyen más személy, vagy az említett okmányt és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy telephelyén végezhető el. A vámhatóság, amennyiben erre még lehetőség van, meg is vizsgálhatja az árut.

(3) Ha a vámáru-nyilatkozat felülvizsgálata vagy utólagos ellenőrzése azt jelzi, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a vámhatóság, a megállapított rendelkezésnek megfelelően és a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével meghoz minden szükséges intézkedést a helyzet rendezésére.”

8 A 236. cikk előírja:

„(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat vissza kell fizetni, amennyiben megállapításra kerül, hogy megfizetésükkor e vámösszegek nem jogszabály szerintiek voltak, vagy az összeget a 220. cikk (2) bekezdése ellenére vették könyvelésbe.

[...]

Visszafizetés [...] nem nyújtható, ha valamely, nem jogszabály szerint fizetendő összegnek a kifizetése [...] az érintett személy szándékos cselekedetének eredménye.

(2) A behozatali [...] vámokat a megfelelő vámhivatalnál a szóban forgó vámösszegnek az adóssal való közlésétől számított 3 éven belül benyújtott kérelemre fizetik vissza [...].

Ezt a határidőt meg kell hosszabbítani, ha az érintett személy igazolja, hogy előre nem látható körülmény vagy *vis maior* miatt akadályoztatva volt a kérelem említett határidőn belüli benyújtásában.

[...]”

Az alapügy, a pert megelőző eljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 Az alapügy tényállása idején az Egyesült Királyságban alapított Overland nevű társaság a Közösségen kívül előállított termékeket, nevezetesen cipőket vásárolt, ezt követően azokat importálta, és a Közösség területén értékesítette. A Távol-Keleten a Wolverine Far East (a továbbiakban: a Wolverine) volt a vételi ügynöke.
- 10 Az Overland az áru vételárának 4%-át kitevő vételi jutalékot fizetett a Wolverine szolgáltatásáért. Az Overland ezt a jutalékot a gyártónak fizette ki, amely ezt az Overland megbízásából eljuttatta a Wolverine részére.
- 11 1998. január 1-je előtt, a szóban forgó áru szabad forgalomba bocsátásakor benyújtott behozatali vámáru-nyilatkozataiban az Overland a gyártó számláján szereplő összeget jelölte meg vámértékként. Ez az összeg magában foglalta a vételi jutalékot is, amely azonban nem volt külön feltüntetve. Így a behozatali vámokat e jutalékokra is kiszámolták, és meg is fizették.
- 12 1998. január 1-jétől a Commissioners engedélyével az Overland elkülönítve tüntette fel a vételi jutalékot és az importált áru vételárát a behozatali vámáru-nyilatkozatain. Ezen időponttól a Commissioners nem szedett be vámot a vételi jutaléknak megfelelő összegekre.
- 13 A Vámkódex 236. cikkére hivatkozva az Overland négy kérelmet nyújtott be a Commissioners-höz, amelyek az 1998 előtt importált árúkra megfizetett, összesen

38 085,45 GBP összegű behozatali vám visszafizetésére irányultak. Úgy érvelt, hogy mindegyik behozatali vámáru-nyilatkozatban megjelölt érték egy része vételi jutalék, és ez utóbbi nem vámköteles.

- 14 Az első három kérelmet, amely összesen 4 384,29 GBP visszafizetésére irányult, az 1998. május 5-i, július 1-jei illetve július 24-i levélben fogadták el, és teljesítették is a visszafizetést. Egy felülvizsgálatot követően a Commissioners mégis úgy ítélte meg, hogy tévesek az Overland visszaigénylésének elfogadásáról szóló határozatai, mivel a szóban forgó vámok megfeleltek a jogszabályoknak. 1998. november 30-i és december 16-i határozatában arra szólította fel az Overlandot, hogy térítse vissza a 4 384,29 GBP-t kitevő teljes összeget. A felszólítást 1999. február 4-i és 5-i határozatában is megerősítette.
- 15 Továbbá a Commissioners az 1998. október 29-i levelében elutasította az Overland negyedik kérelmét, amely 33 701,16 GBP visszafizetésére irányult. Az 1999. február 5-i második határozatában megerősítette ezt az elutasítást.
- 16 Az Overland keresetet nyújtott be a VAT and Duties Tribunal, Londonhoz az 1999. február 4-i és a két 1999. február 5-i határozat ellen.
- 17 A 2000. március 24-i végzésében a VAT and Duties Tribunal, London az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„A 2913/92 rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) különösen annak 29., 32. és 33. cikke és a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján, ha a vámkezelés idején az importőr tévedésből a vételi jutalékot is tartalmazó árat jelenti be az áruért kifizetett

vagy kifizetendő árként, és a vételi jutalékot tévedésből a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ártól nem elkülönítve mutatja ki a behozatali vámáru-nyilatkozaton, azonban az áru szabad forgalomba bocsátását követően bizonyítja a vámhatóságok előtt, hogy az áru bejelentett, kifizetett vagy kifizetendő ára olyan valós vételi jutalékot tartalmazott, amelyet a behozatalnál szabályosan le kellett volna vonni, és a vételi jutalék után megfizetett vámok visszafizetése iránt a vámösszeg közlésétől számított három éven belül kérelmet nyújt be:

- 1) Vámköteles-e a valós vételi jutalék az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár részeként a Vámkódex 29. cikke alapján?
- 2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, levonható-e a valós vételi jutalék a bejelentett ügyleti értékből, figyelemmel a Vámkódex 32. cikkének (3) bekezdésére és 33. cikkére?
- 3) Kötelesek-e a vámhatóságok ilyen körülmények között elfogadni az importált áruért kifizetett vagy kifizetendő ár módosítását és az ezáltal csökkentett vámértéket a Vámkódex, különösen annak 78. cikke (3) bekezdése alapján?
- 4) Jogosult-e az importőr a Vámkódex, különösen annak 236. cikke alapján a vételi jutalék után megfizetett vám visszaigénylésére?"

- 18 E végzés bevezető részében a kérdést előterjesztő bíróság kifejtette, hogy az Overland keresete a Commissioners azon három határozata ellen irányul, amelyek „mindegyike megerősíti az előzetesen [az Overland] részére [a Vámkódex] 236. cikke alapján tévesen visszafizetett vám ugyanezen kódex 242. cikke szerinti visszaköveteléséről szóló határozatot”. Hozzátette, hogy a „vitatott kérdésekre” teljes egészében a közösségi jog az irányadó.
- 19 Miután felvázolta az előtte folyamatban lévő jogvita alapjául szolgáló tényállást, megállapította, hogy a szóban forgó vámösszegek visszafizetésére az Overlandnak a Commissioners-höz benyújtott első három visszaigénylése alapján került sor. Hangsúlyozta, hogy a negyedik kérelmet elutasították.
- 20 Ezután hivatkozott a Commissioners által 1998. november 30-án és december 16-án hozott határozatokra, amelyekben elrendelték, hogy az Overland térítse vissza az első három kérelme alapján előzetesen visszafizetett összegeket.
- 21 Végül a kérdést előterjesztő bíróság összefoglalta a felek azon érveit, amelyek az alkalmazandó rendelkezésekre vonatkoznak.
- 22 Ez az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fent hivatkozott Overland Footwear ügyben hozott ítélethez vezetett, amelyben a Bíróság a következőképpen határozott:

— a Vámkódex 29., 32. és 33. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan vételi jutalékot, amelyet a bejelentett vámérték tartalmaz, és amelyet nem az áru vételárától elkülönítve tüntettek fel a behozatali vámáru-nyilatkozatban, az e rendelet 29. cikke szerinti üzleti érték részének kell tekinteni, és az ennél fogva vámköteles;

- olyan körülmények között, ha a vámhatóságok engedélyezték a behozatali vámáru-nyilatkozat felülvizsgálatát, és figyelembe véve azt, hogy a vámáru-nyilatkozat a nyilatkozattevő tévedése következtében nem volt teljes, határozatot hoztak a Vámkódex 78. cikkének (3) bekezdése értelmében a „helyzet rendezésére”, az említett hatóságok nem vonhatják vissza ezt a határozatot.

- 23 Ezen ítélet 22. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy nem szükséges megállapítani, hogy fennáll-e – és ha igen, akkor adott esetben milyen feltételek mellett – a vámhatóságok azon kötelezettsége, hogy teljesítsék a nyilatkozattevő felülvizsgálati kérelmét a Vámkódex 78. cikkének megfelelően.
- 24 E tekintetben a Bíróság az ítélet 23. pontjában hangsúlyozta, hogy a Commissioners először helyt adott az Overland visszafizetés iránti kérelmének, miután az utóbbi által előterjesztett új szempontok fényében szükségképpen felülvizsgálta a vámáru-nyilatkozatot. A Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy e hatóságok engedélyezték a vámáru-nyilatkozatok felülvizsgálatát, és e felülvizsgálat eredményeképpen – figyelembe véve azt, hogy a vámáru-nyilatkozat a nyilatkozattevő tévedése következtében nem volt teljes – meghozták a Vámkódex 78. cikkének (3) bekezdése szerinti határozatot a „helyzet rendezésére”.
- 25 Az ítélet 24. pontjában a Bíróság megállapította, hogy ilyen körülmények között az említett hatóságok nem vonhatják vissza ezeket a határozatokat.
- 26 A VAT and Duties Tribunal, London 2003. szeptember 29-i végzésében ismételten az előtte folyamatban lévő eljárás felfüggesztéséről és arról határozott, hogy előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz fordul.

- 27 E határozatban a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a Bíróság önhibáján kívül alapította pontatlan tényekre a fent hivatkozott Overland Footwear ügyben hozott ítéletet, úgy, hogy az előterjesztett kérdésekre adott válaszok nem voltak hasznosak a jogvita megoldása szempontjából.
- 28 Megállapítja, hogy a Commissioners az 1999. július 7-i és 8-i levelével arról értesítette az Overlandot, hogy a 4 384,29 GBP-t kitevő teljes összeg visszaköveteléséről szóló határozatait azzal az indokolással vonta vissza, hogy a Vámkódex 221. cikke (3) bekezdésének megfelelően a vámtartozás keletkezésétől számított három év lejártá után az adóssal már nem lehet közölni a tartozás összegét.
- 29 Hangsúlyozza, hogy ezért az előzetes döntéshozatalra utaló első határozat időpontjában a felek között fennálló egyetlen jogvita az Overland negyedik kérelmének elutasításáról szóló határozat, amely 33 701,16 GBP visszafizetésére irányult, és amelyet az előtte folyamatban lévő eljárás keretében szintén megtámadtak.
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy ezeket a tényeket nem hozták kellő mértékben a Bíróság tudomására.
- 31 Megállapítja, hogy így azok az előzmények, amelyeket a Bíróság a fent hivatkozott Overland Footwear ügyben hozott ítélet 23. pontjában figyelembe vett, amelyek szerint:

— a Commissioners először helyt adott az Overland visszafizetés iránti kérelmének,

- tehát a vámhatóságok engedélyezték a vámáru-nyilatkozatok felülvizsgálatát, és meghozták a szükséges határozatokat a „helyzet rendezésére”,

nem érintik a negyedik visszafizetés iránti kérelmet, mivel azt a Commissioners elutasította, és ott visszafizetésre nem is került sor.

- 32 Ebben az összefüggésben a VAT and Duties Tribunal, London úgy határozott, hogy azonos megfogalmazással ismételt benyújtja a Bírósághoz azokat a kérdéseket, amelyeket a 2000. március 24-i előzetes döntéshozatalra utaló végzése is tartalmazott.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 33 A 2000. március 24-i első előzetes döntéshozatalra utaló végzés arra hivatkozott, hogy az Overland keresete a Commissioners három határozata ellen irányul, amelyek mindegyike a Vámkódex 236. cikke alapján tévesen visszafizetett behozatali vámokat követeli vissza.

- 34 A negyedik visszafizetés iránti kérelem elutasítását csak közbevetőleg, az alapeljárás előzményei időbeli sorrendjének megállapítása keretében említették meg. Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés kifejezetten nem említette, hogy az elutasításról szóló határozat a megtámadott határozatok között szerepelt.
- 35 Végül e végzés nem említette azt sem, hogy az eljárás folyamán visszavonták a 4 384,29 GBP-t kitevő teljes összeg visszaköveteléséről szóló határozatokat.
- 36 Így meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság második előzetes döntéshozatalra utaló végzésében említett okokból a fent hivatkozott Overland Footwear ügyben hozott ítélet nem adott olyan választ a feltett kérdésekre, amely hasznos lett volna az első előzetes döntéshozatalra utaló végzés idején fennálló alapjogvita megoldásához.
- 37 Tehát ugyanezeket a kérdéseket kell megvizsgálni azon tényállási elemek fényében, amelyeket csak most hoztak a Bíróság tudomására.

Az első és második kérdésről

- 38 A Bíróság a fent hivatkozott Overland Footwear ügyben hozott ítéletében a kérdést előterjesztő bíróság által feltett első két kérdést megválaszolva úgy határozott, hogy a Vámkódex 29., 32. és 33. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan vételi jutalékot, amelyet a bejelentett vámérték tartalmaz, és amelyet nem az áru vételárától elkülönítve tüntettek fel a behozatali vámáru-nyilatkozatban, az e rendelet 29. cikke szerinti ügyleti érték részének kell tekinteni, és az ennél fogva vámköteles.

- 39 Amint a főtanácsnok indítványának 23–25. pontjában is hangsúlyozza, annak a körülménynek, hogy az alapeljárás kizárólag a Commissioners azon határozatára vonatkozik, amely elutasította az Overland 33 701,16 GBP összeg visszafizetésére irányuló negyedik kérelmét, és hogy ezt az összeget a vámhatóságok először nem fizették vissza, nincs kihatása azokra az előzményekre, amelyeket a Bíróság válaszában megfogalmazásához figyelembe vett.
- 40 Ami az Overland visszafizetésre irányuló negyedik kérelmét illeti, az későbbi olyan releváns tényeknél, mint a vámáru-nyilatkozat és a behozatali vámok kivetése.
- 41 Az a kérdés, hogy a behozatali vám alapjához tartozik-e a vételi jutalék, amelyet az importőr foglal a vámértékbe, anélkül hogy azt a vételártól elkülönítené, ugyanúgy vetődik fel az első három visszaigénylés esetében is, mint a negyedik esetében.
- 42 E tekintetben, amennyiben:
- a Vámkódex 62. cikkének (1) bekezdése szerint a nyilatkozattevőnek úgy kell elkészítenie a vámáru-nyilatkozatot, hogy „annak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amelyek azokhoz a vámeljáráshoz vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükségesek, amelyekre az árut bejelentik”,

- ugyanezen rendelet 71. cikke alapján az említett eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok alapján kell alkalmazni, ha nem kerül sor a vámáru-nyilatkozat ellenőrzésére, vagy ha annak adatai az elvégzett ellenőrzés alapján nem kérdőjelezhetők meg,

a vámhatóságok jogszerűen vethetnek ki vámot az árura bejelentett azon vámérték alapján, amely esetleg olyan vételi jutalékot tartalmaz, amelyet a nyilatkozattevő véletlenül foglalt a vámértékbe, és amelynek létezését e hatóságok – erre vonatkozó információ hiányában – nem vonhatják kétségbe.

- ⁴³ Ilyen körülmények között – a második előzetes döntéshozatalra utaló végzésben a Bíróság tudomására hozott körülmények ellenére – az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első két kérdést a fent hivatkozott Overland Footwear ügyben hozott ítélet szerinti, a jelen ítélet 38. pontjában ismertetett szöveggel egyezően kell megválaszolni.

A harmadik és a negyedik kérdésről

- ⁴⁴ Harmadik és negyedik kérdésével, amelyeket együttesen kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a Vámkódex 78. és 236. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az importált áru kiadása után kötelesek a kért felülvizsgálatot engedélyezni azok a vámhatóságok, amelyek a nyilatkozattevő ezen árura vonatkozó vámáru-nyilatkozatának felülvizsgálatára irányuló kérelmét elbírálják, és amennyiben a felülvizsgálat végén megállapítják, hogy a bejelentett vámérték tévedésből vételi jutalékot tartalmazott, kötelesek a vételi jutalékokra kivetett vám visszafizetésével rendezni a helyzetet.

- 45 A Vámkódex 78. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a vámhatóságok hivatalból vagy a nyilatkozattevő kérelmére, „módosíthatják”, azaz felülvizsgálhatják a vámáru-nyilatkozatot.
- 46 Amikor a nyilatkozattevő felülvizsgálatot kér, kérelmét a vámhatóságoknak meg kell vizsgálniuk legalábbis arra nézve, hogy szükséges-e vagy sem ez a felülvizsgálat.
- 47 Ezen első értékelés során a vámhatóságok figyelembe veszik különösen a felülvizsgálandó vámáru-nyilatkozatban és a felülvizsgálati kérelemben szereplő adatok ellenőrizhetőségét.
- 48 Például elutasíthatják a felülvizsgálatot, ha a megvizsgálandó adatok felülvizsgáláshoz fizikai ellenőrzésre van szükség, és az árut annak kiadása folytán már nem lehet a vámhatóságok előtt bemutatni.
- 49 Ha viszont az ellenőrzéshez nem szükséges az áru bemutatása, például ha a felülvizsgálati kérelem csak a könyvelési vagy a szerződéses dokumentumok vizsgálatát feltételezi, elvileg lehetőség van a felülvizsgálatra.

- 50 Értékelésük végén a vámhatóságoknak ekképpen vagy indokolással ellátott határozatban kell elutasítaniuk a nyilatkozattevő kérelmét, tekintettel a bírósági jogorvoslat lehetőségére, vagy el kell végezniük a kért felülvizsgálatot.
- 51 A kérelem elfogadása esetén újra megvizsgálják a vámáru-nyilatkozatot, és a közölt adatok fényében meggyőződnek a nyilatkozattevő állításainak megalapozottságáról.
- 52 Ha a felülvizsgálat azt mutatja, hogy az érintett vámeljárást szabályozó rendelkezéseket helytelen vagy hiányos adatok alapján alkalmazták, a Vámkódex 78. cikkének (3) bekezdése alapján a vámhatóságok kötelesek a rendelkezésükre álló új információk figyelembevételével minden szükséges intézkedést meghozni a helyzet rendezésére.
- 53 Ha nyilvánvaló, hogy a nyilatkozattevő által megfizetett behozatali vámok végeredményben meghaladják azokat a vámokat, amelyek a megfizetésükkor megfeleltek a jogszabályoknak, a helyzet rendezéséhez szükséges intézkedés csak a túlfizetett összeg visszafizetése lehet.
- 54 Erre a visszafizetésre akkor kerül sor a Vámkódex 236. cikke szerint, ha teljesülnek az e cikkben foglalt feltételek, azaz különösen, ha a nyilatkozattevő nem szándékosan cselekedett, és a nyilatkozattevő betartja a visszaigénylés benyújtására előírt határidőt, amely fő szabály szerint három év.

- 55 A német kormány és az Egyesült Királyság Kormánya előadják, hogy a Vámkódex 78. cikkének (3) bekezdése csak olyan esetekben alkalmazható, mint a téves árubesorolás, a számítási hiba, a pénznemkód helytelen használata vagy a mennyiség pontatlan megjelölése.
- 56 Megítélésük szerint ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a vételi jutalékot nem az áru árától elkülönítve tüntették fel. Ebben az esetben a jutalék a vámérték szerves részét képezi azzal, hogy a behozatali vám kivetése e jutaléokra megfelel a jogszabályoknak.
- 57 A német kormány szerint az Overland választott azért, hogy nem jelölte meg a vételi jutalékot a vámáru-nyilakozatán. A választás szabadsága miatt a nyilatkozattevő nem tévedhetett.
- 58 Az Egyesült Királyság Kormánya úgy érvel, hogy a Vámkódex 78. cikke (3) bekezdésének alkalmazása az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között akadályozná e rendelet 65. cikkének teljes érvényesülését. A 78. cikk eltér a 65. cikkben foglalt tilalomtól, azonban ez az eltérés korlátozott terjedelmű.
- 59 A német kormány és az Egyesült Királyság Kormánya úgy ítéli meg, hogy a Vámkódex 236. cikkének (3) bekezdése nem alkalmazható az alapügy tényállására. A vételi jutaléokra kivetett behozatali vámok ugyanis megfizetésükkor megfeleltek a jogszabályoknak e rendelkezés értelmében.

60 Ezek az érvek nem fogadhatók el.

61 Elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy a Vámkódex 65. cikke megtiltja, hogy a nyilatkozattevő módosítsa nyilatkozatát az áru kiadása után. Ilyen tilalom létezett már a Vámkódex 1994. január 1-jei hatálybalépése előtt is.

62 A Vámkódex 78. cikke ettől az időponttól kezdve kifejezetten bevezette a vámáru-nyilatkozat vámhatóságok általi módosításának lehetőségét a nyilatkozattevő kérelmére az áru kiadása után.

63 E cikk (3) bekezdése nem tesz különbséget olyan tévedések vagy hiányosságok között, amelyeket ki lehet küszöbölni, és amelyeket nem. A „helytelen vagy hiányos adatok” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az egyszerre vonatkozik tárgyi tévedésekre és hiányosságokra, valamint az alkalmazandó jog értelmezési hibáira.

64 Ennélfogva a Vámkódex 78. cikkét nem lehet úgy értelmezni az alapügyhöz hasonló tényállásban, hogy az teljesen vagy akár csak részlegesen is korlátozná e rendelet 65. cikkének érvényesülését. A két rendelkezés valójában a vámérték, és ebből következően a behozatali vám meghatározása céljából figyelembe vett adatok

módosítására vonatkozó két külön eljárást szabályoz, amelyek külön-külön alkalmazandók az áru kiadása előtt és után.

- 65 A Vámkódex 65. cikke megengedi, hogy maga a nyilatkozattevő egyoldalúan módosítsa vámáru-nyilatkozatát, amennyiben az árut még nem adták ki. E jogosultságnak az a magyarázata, hogy az áru kiadásáig a vámhatóságok szükség esetén az áru fizikai ellenőrzése útján könnyen ellenőrizhetik a módosítás helyességét. Ezenkívül módosítás eszközölhető adott esetben mindaddig, ameddig a behozatali vám összegét még nem állapította meg a vámhatóság.
- 66 A Vámkódex 78. cikke szigorúbb eljárást vezet be. Ez az áru kiadása utáni időszakra vonatkozik, amikor az áru bemutatása lehetetlenné bizonyulhat, és a behozatali vám összegét már megállapították. Ezért a vámhatóságokra bízva a kérelmezett felülvizsgálat végrehajtását, és azok mérlegelési hatáskörébe utalja az ilyen felülvizsgálatot mind annak elvét, mind annak eredményét illetően.
- 67 Másfelől hangsúlyozni kell, hogy annak a formális szempontnak, miszerint a vámáru-nyilatkozat nem tartalmazza a vételi jutaléknak az áru vételárától való elkülönült megjelölését, az az egyetlen következménye, hogy ez a jutalék joggal tekinthető vámkötelesnek, következésképpen az erre kivetett behozatali vámokat jogszerűen szedték be.

- 68 Ez a körülmény, miszerint a nyilatkozattevő kérelmére a vámáru-nyilatkozat utólagosan felülvizsgálható, nem eredményezheti azt, hogy a megfelelő bizonyítás ellenére az egyszerűsített bizonyítási szabályok alapján jogszerűen beszedett vámokat utólagosan azonosítsák a 236. cikk (1) bekezdése szerinti, jogszabályoknak megfelelő vámokkal.
- 69 Végül meg kell állapítani, hogy valamely nem szándékos mulasztásban megmutatkozó tévedést semmi esetre sem lehet választásnak tekinteni, amely meghatározásánál fogva is szándékos.
- 70 A fentiekből következik, hogy a Vámkódex 78. és 236. cikke alkalmazandó olyan vámáru-nyilatkozatra, amely esetében a vámérték tévedésből tartalmazza a vételi jutalékot.
- 71 A harmadik és a negyedik kérdésre tehát azt kell válaszolni, hogy a Vámkódex 78. és 236. cikkét ekként kell értelmezni:
- az importált áru kiadása után azok a vámhatóságok, amelyek elbírálják a nyilatkozattevőnek az érintett árura vonatkozó vámáru-nyilatkozat felülvizsgálatára irányuló kérelmét, vagy indokolással ellátott határozatban kötelesek elutasítani a kérelmet, tekintettel a bírósági jogorvoslat lehetőségére, vagy el kell végezniük a kért felülvizsgálatot;

- amennyiben a felülvizsgálat végén megállapítják, hogy a bejelentett vámérték tévedésből vételi jutalékot tartalmazott, a vételi jutaléokra kivetett behozatali vám visszafizetésével kötelesek rendezni a helyzetet.

A költségekről

72

Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Közös Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 29., 32. és 33. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az olyan vételi jutalékot, amelyet a bejelentett vámérték tartalmaz, és amelyet nem az áru vételárától elkülönítve tüntettek fel a behozatali vámárnyilatkozatban, az e rendelet 29. cikke szerinti ügyleti érték részének kell tekinteni, és az ennél fogva vámköteles.

2) A 2913/92 rendelet 78. és 236. cikkét ekként kell értelmezni:

- az importált áru kiadása után azok a vámhatóságok, amelyek elbírálják a nyilatkozattevőnek az érintett árura vonatkozó vámáru-nyilatkozat felülvizsgálatára irányuló kérelmét, vagy indokolással ellátott határozatban kötelesek elutasítani a kérelmet, tekintettel a bírósági jogorvoslat lehetőségére, vagy el kell végezniük a kért felülvizsgálatot;**
- amennyiben a felülvizsgálat végén megállapítják, hogy a bejelentett vámérték tévedésből vételi jutalékot tartalmazott, a vételi jutalékra kivetett behozatali vám visszafizetésével kötelesek rendezni a helyzetet.**

Aláírások